

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

٧

עין משפט
נר מצוה

בא א מ״ פ״ז מהלכות
 יבום הלכה ז סמג
 עשין נא נב טוש״ע אה״ע
 סימן קעה סעיף ז:
בב ב ג מ״ שם הלכה יא
 טוש״ע שם סעיף א:
בג ד ה מ״ שם הלכה יב
 טוש״ע שם סעי׳ ח:
בד ו מ״ שם טוש״ע שם
 סעיף ז:

תום' חד מקמאי

[illegible]

שְׁלִישָׁה אחיו. בזה רישא גרסינן הראשונה יולאה משום אלות
אשה וראשונה לנפילה קאמר דומיא דהאיא דפרק
צ' (לעיל פ.) צצצא צ צתרא הי"ג השניה יולאה כי: **אמר** רב נחמן
זאת אומרת אין יוקה. מימה שלא דקדק רב נחמן על מחנה' דרש
כילד (לעיל פ.): **דחביבה** ר"ה
אקדמה. בשאר מקומות אין דוסק
לומר כן אלא אמר זו ואין כריך לומר
זו קמי וכן' דלך לומר כן לפי
שצא שלימה (לעיל פ.) דלך לריכה היא:
(*) **ונאסרה** עליו שעה אחת.

בזה צבא הו"מ למייקט ואחד מופנה
אלה נקט הכי משום דנכרית נמי
מתסרל לפי שהיתה צרת אחרת אשה
שעה אחת וקצת קשה שאינו מוזכר
הצרה כלל וא"ל לרבי ירמיה דלמר
(על 79 יב) דהאי תנא דפיצולין
סבר נישואין מפילין אלה לעין
דמטה אחת מן האחרות תחלה ואח"כ
מת בעלה של שניה וכנס נשוי
נכרית את אשתו ומת אסורה
שלאסרה עליו שעה אחת כיון דנישואין
מפילין וכן צבא דלקמן ב' אחין ה"ל
למטני שמתה אחת מהן תחלה ואח"כ
מת בעלה של שניה וי"ל דלא מהני
לממיר נישואין מפילין אלה לעין
שאם היתה צרת ערוה שעה אחת
שוב אין לה היתר אע"פ שבשעת
נפילה כבר אינה צרת ערוה אבל
כאן משום נישואין מפילין לא נחשבנה
כאלו נפלה בחיי אשתו ואלא ממנו
באותה שעה משום אחרת אשה:
גירש אחד מב' אחיות אחת
אשתו. תימה אמאי נקט ב' אחין
ה"ל לממיר ב' אחין נשואין ב' אחיות
וגירש האחד את אשתו ונשא אשה
אחרת (ט) ומת ולרבי ירמיה ניחא
כיון דלאינטריך לאשמועינן דיש זיקה
כדייק רב אשי בגמרא ולרוב נמי
נקט הכי למעוטי מת ולא גירש אבל
לרב נחמן דקסבר אין זיקה קשיא
אמאי נקט ב' אחין וי"ל דלרב נחמן
נקט הכי אגב אורחיה לאשמועינן
דאין זיקה דכ"ר ירמיה ס"ל דנישואין
מפילין ואם יש זיקה מיתסר אע"ג
דגירש ואח"כ מת דמקודם שגירשה
חשובה נכרית מקוקה לו משעה
שבשאת לאחיו דנישואין הראשונים
מפילין ורב אשי כדייק מינה דיש
זיקה סבר דלא אסרינן לה משום
דאי"ל לה לאסר אה"כ מרי נישואין
מפילין: **זאת אומרת יש זיקה.**
וא"ל ויהאן נסבה המגרש והא ואל
לה צרת אחרת אשתו בזיקה וי"ל דלא
חשיב צרת אחרת אשתו בזיקה אלא
כשמת אחיו ונפלו שמיין לפיו אבל
כשהוא חי לא ומה שכתב בעל הג'
דאם מת ולא גירש אסירא לתרווייהו
לא בעוד ששניהם חיים אלא לכל
אחד כשימות אחיו תהיה אסורה:
מנכ

וְיִצְחָק וְלִרְבֵּי אֲשֵׁי קִשְׁיָא דִּרְבִּי נַחֲמָן אָמַר לָךְ רַב אֲשֵׁי
לֹא עֲבַד בֵּהּ מֵאִמֹּר נִכְרִית מִיחֲלִין חֲלָצָה יְבוּמִי
זִנִּי מֵאִמֹּר ^(ב) לֵאפּוֹקִי ^(א) ב"ש דֹּאמְרִי מֵאִמֹּר קוֹנָה
קִנְיָן
זֵיכְרָתָא הָאֵיל וְעֵרֹוּ עַל צַעֲלָה לְצִדּוֹ הוּיָא רִמְיָא ^(א) נִשְׁעָה זְרֵתָה צִיָּקָה:
קִנְיָן

מתני' הראשונה. לפניה: **גמ'** נכרית יומי נמי מייצבא. וולא אמרינן משמת בעל האחות ופלה לייבם החוקקה לנשוי נכרית ולצדו דהא על בעל אחיות לא רמיא ונעשית (א) זו ארתה בזיקה וכשמת מאקר הנכרית על הנשאר משום ארת אחות אשה: ואפילו

בחד אחא. כדפרישית דלע"ג דתרי

מתני' שלשה אחין ונכרית ייבה אין זו זקוקה אלל לנשוי נכרית לצדו: **מתני'** הראשונה.

לשאלו: **גמ'** רמיא דא אחות אשה

הוא להשפלה ומה המס דנכרית עיקר
שנשואה היא לדחות אשה נפלה עליה
ונעשית נרחה במאמר אסרתה: **הכא**.
לדחות אשה עיקר נשואה היא לא
כ"ש לדוסרת נכרית שהיא טפלה:
הכא **תנא** ברישא. משנה אחרונה זו
ששנה מחלה והיא לעיל לא היו
צדעמיה למיתני משום דחזיה (ו)
להמירא הואיל ונכרית עיקר והדר
חזיה לאיסורא משום דמ"מ נרחה
היו ומתניה: ואידי דקא תצינא ליה.
דמדרוש הוא: **אקדמה**. ומו לא היה
למיתני סיפא אלא הואיל ונשנית
ללא זזה ממקומה: **[מתני'] שעה**
נפילה ראשונה. כנפילה כשנפלה
מאחיו הראשון: **גמ'** הרי היא
באשם אח כו'. ואע"ג דפירא איחויא:
נפילה ראשונה. כז' ומן דהיה ראשונה
היתה אשתו קיימת שהיא אחותה:
אבל היא לאיחויא נפילה ראשונה.
כגון שמתה אשתו אחר מיתת אחיו
ולא כנסה נשוי נכרית: **דאיחויא לה**
מהאי ציטא לגמרי. (ו) שנפלה ואין
כאן אחר אלא זה בעל אחותה נדחית
ונפטרת לשוק ואין עליה כד זיקה
ועוד: **אבל היכא דלא איחויא מהאי**
ציטא לגמרי. ששקת נפילה שהיה
ביתם נשוי נכרית ונפלה לייסא אימא
מיניה דחזא לנשוי נכרית עדיין זיקתה
ועליה וכי מתה אחותה ועודה נפילה
תתחייבם לזה נפילה: **קמ"ל** רב
הודה דלא: **מתני'** ונסה המגרש

ומת. מותרת זו להחייבם שהרי עד
שלא כנסה גירש את הראשונה שהיא
ערוה ולא היתה צרתה מעולם:
וזהו שאמרו. בפרק ראשון [ב:] נתגרשו
הערויות צרותיהן מותרות: **גמ'**
הטעמה גדישה. בעל האמירה תחלה
ואח"כ מה שזו נכרית דלפילו ציוקה
לא נעשית צרתה מעולם הא מה
גשוי נכרית והזקקה נכרית לבעלי
אחיות ואח"כ גירש ונשאה לזו הואיל
וקודם שגירש נעשית צרתה ציוקה
אסורה על אחיו כשימות המגרש
משום צרת אחות אשה בשלמה אי לא
כנסה הויא מותרת לזה מחמת זיקת
אחיו הראשון אבל משכנסה ועכשיו
וקודם לזה מכה בעל הערוה אסורה
ואח"כ דלא היתה צרתה אלא ציוקה:

בספרי אחי. כגון הכא דמי מת גשו
ונכרית קודם גירושין של זה היתה זו
נקוקה לשני בעלי האחיות ומהניא
בה זיקה זו לאוסרה על השני: **קשיא**
דרב נחמן. דדייק לעיל מסתם ממנו
אחת אומרת אין זיקה אפי' בחד אחא:
אמר לך רב אשי. הריא דיקא דלעיל ללא
דוקא דה"א אח"ג דלא עבד מאמר בלא
הכרית אחיות (אשה) אשת אחי בשמימי

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ח: כו:] לקמן נא.
[נג:], (ב) [לעיל ב: וס"ג:],
(ג) [לקמן לב: קדושין כה.
ע"ז לה: שבעות ד. חולין
לב: קטז:], (ד) [לעיל ח:
ע"ש לקמן קיא: (ה) [לקמן
לב:], (ו) [לעיל יג: (ז) [לעיל
ח: וס"ג:], (ח) [לעיל יח: כט:
נח:], (ט) [ז"ל וצבא
השמה],

תורה אור השלם

1. כִּי יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו
וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין
לּוֹ לֹא תִהְיֶה אִשֶּׁת הַמֵּת
הַחוּצָה לְאִישׁ זֶר יִבְמָה
יָבֵא עָלֶיהָ וּלְקַחְהָ לּוֹ
לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה:

גליון הש"ס
מתני' הרי זו אסורה עליו
עולמית. ע"י לקמן דף לז
ע"א מד"ה לא פקע:

הגהות הב"ח

(ג) וְחַיִּל הַלֵּוִיִּם
וְיִשְׂרָאֵל. גִּבֵּי שֶׁבַע קָדָר
יִ"א כְּהֵנָּה לוֹטִי: (א) שֶׁ
לְהִזְקֹק מִבֶּשֶׁשׁ: (ב) רִשִׁי
לֵב וְכִרְתִּי וְנִגְשִׁית
בְּכִרְתִּי וְזָרַחַת וְיִשְׁחֹרֶת
(א) בְּיִדְּךָ הַלֵּוִיִּם:
דִּ"ה אֶת מִנְחָתוֹ
מִשּׁוֹם דְּמוּתוֹ בְּדִיעָתָה
לְהִיבֹרֶה: (ב) וְיִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפַּעְלֵה וְאֶל:
(א) דִּ"ה אֶמֶר קָדָר וְיִשְׁחֹרֶת
רִמְמוֹ וְנִגְשִׁית זָרַחַת:
(ב) וְיִשְׂרָאֵל וְנִגְשִׁית
וְיִשְׂרָאֵל וְנִגְשִׁית וְיִשְׂרָאֵל
וְאֶל דְּרוֹק דְּרוֹק לִמֵּר
קָדָר: דִּ"ה הַלֵּוִיִּם
וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
(א) בְּיִדְּךָ הַלֵּוִיִּם
לְחִיבֹרֶה וְיִשְׂרָאֵל:

[illegible]

(ח) ע"י לעיל י"ח צמוס' ד"ה
והא"י.

מוסף רש"י
מאמר קונה קנין גמור.
לעשות ארוסה גמורה
(לקמן נח):

(א) נראה ד"ל ואח"כ גירש או ד"ל מת וכנס ואח"כ גירש.

(ה) נראה דנ"ל ואח"כ